32000F0383

L 140/1 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI 14.6.2000

OKVIRNI SKLEP SVETA
z dne 29. maja 2000
o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo evra

(2000/383/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 31(e) in člena 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Zvezne republike Nemčije [1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [2],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 974/98 z 3. maja 1998 o uvedbi evra [3] določa, da se začne valuta, izkazana v evrih, dajati v obtok od 1. januarja 2002, in sodelujoče države članice obvezuje, da zagotovijo primerne ukrepe proti ponarejanju in falsificiranju bankovcev in kovancev evrov.

(2) Upošteva naj se Obvestilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropski centralni banki z 23. julija 1998 z naslovom „Zaščita evra – boj proti ponarejanju“.

(3) Upošteva naj se resolucija Evropskega parlamenta z 17. novembra 1998 v zvezi z Obvestilom Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropski centralni banki z 23. julija 1998 z naslovom „Zaščita evra – boj proti ponarejanju“ [4].

(4) Upošteva naj se priporočilo Evropske centralne banke z 7. julija 1998 v zvezi s sprejetjem nekaterih ukrepov za okrepitev pravne zaščite bankovcev in kovancev evrov [5].

(5) Upoštevajo naj se določbe Mednarodne konvencije z 20. aprila 1929 za preprečevanje ponarejanja valut in njenega protokola.

(6) Upoštevata naj se posebni evropski pomen evra ter načelo nediskriminacije iz člena 5 Konvencije iz leta 1929, zaradi katerih je treba zagotoviti, da je mogoče uveljaviti stroge kazni in druge ukrepe za huda kazniva dejanja ponarejanja, ki vključujejo evro ali druge valute.

(7) Svetovna pomembnost evra pomeni, da bo še posebno izpostavljen tveganju ponarejanja.

(8) Upošteva naj se dejstvo, da že obstajajo dokazi o dejanjih goljufije v zvezi z evrom.

(9) Zagotovi naj se, da je evro primerno zaščiten v vseh državah članicah z učinkovitimi kazenskopravnimi ukrepi, še preden se valuta začne dajati v obtok od 1. januarja 2002, da bi obranili potrebno verodostojnost nove valute in se s tem izognili resnim gospodarskim posledicam.

(10) Upošteva naj se Resolucija Sveta z 28. maja 1999 o povečanju zaščite s kazenskimi sankcijami proti ponarejanju v povezavi z uvedbo evra [6] s svojimi usmeritvami za zavezujoč pravni instrument –

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tem okvirnem sklepu imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

— „Konvencija“ je Mednarodna konvencija z dne 20. aprila 1929 za preprečevanje ponarejanja valut in njen protokol [7],

— „valuta“ je papirnati denar (vključno z bankovci) in kovinski denar, katerega obtok je zakonsko odobren, vključno z bankovci in kovanci evrov, katerih obtok je zakonsko odobren na podlagi Uredbe (ES) 974/98,

(1) UL C 322, 10.11.1999, str. 6.
(2) Mnenje z dne 17. februarja 2000 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
(3) UL L 139, 11.5.1998, str. 1.
(4) UL C 379, 7.12.1998, str. 39.
(5) UL C 11, 15.1.1999, str. 13.
(6) UL C 171, 18.6.1999, str. 1.
(7) Št. 2623, str. 372. Serija mednarodnih pogodb Lige narodov 1931. Podpisana v Ženevi dne 20. aprila 1929.

— „pravna oseba“ je kateri koli subjekt s takšnim statusom po veljavni nacionalni zakonodaji, razen držav ali drugih državnih organov, ki izvajajo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij.

Člen 2

Razmerje do Konvencije

1. Namen tega okvirnega sklepa je dopolniti določbe in olajšati uporabo Konvencije v državah članicah v skladu z naslednjimi določbami.

2. V ta namen se države članice, ki tega še niso storile, zavezujejo, da bodo pristopile h Konvenciji.

3. To ne vpliva na obveznosti, ki izhajajo iz Konvencije.

Člen 3

Kazniva dejanja

1. Vsaka država članica ukrene vse potrebno, da zagotovi, da je naslednje ravnanje kaznivo:

(a) vsakršno goljufivo izdelovanje ali spreminjanje valute, s kakršnimi koli sredstvi;

(b) goljufivo dajanje ponarejene valute v obtok;

(c) uvoz, izvoz, prevoz, prejem ali pridobitev ponarejene valute z namenom njenega dajanja v obtok in z vedenjem, da je ponarejena;

(d) goljufivo izdelovanje, prejem, pridobitev ali posest

— priprav, predmetov, računalniških programov in vsakršnih drugih sredstev, posebej prirejenih za ponarejanje ali spreminjanje valute, ali

— hologramov ali drugih sestavin valut, ki so namenjeni za zaščito pred ponarejanjem.

2. Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da so sodelovanje v ravnanju in napeljevanje k ravnanju iz odstavka 1 ter poskusi dejanj iz točk (a) do (c) odstavka 1 kaznivi.

Člen 4

Dodatna kazniva dejanja

Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da je ravnanje iz člena 3 kaznivo tudi v zvezi z bankovci ali kovanci, ki se izdelujejo ali so se izdelovali v zakonitih objektih ali z zakonitimi materiali s kršenjem pravic ali pogojev, pod katerimi lahko pristojni organi izdajajo valuto, brez soglasja teh organov.

Člen 5

Neizdana valuta, namenjena za obtok

Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da je ravnanje iz členov 3 in 4 kaznivo, če:

(a) se nanaša na prihodnje bankovce ali kovance evra in je storjeno pred 1. januarjem 2002;

(b) se nanaša na bankovce ali kovance, ki še niso izdani, vendar so namenjeni za obtok, in so valute, ki je zakonito plačilno sredstvo.

Člen 6

Kazenske sankcije

1. Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da je ravnanje iz členov 3 do 5 kaznivo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami, vključno z odvzemom prostosti, ki lahko privede do izročitve.

2. Kazniva dejanja goljufivega izdelovanja ali spreminjanja valute iz člena 3(1)(a) se kaznujejo z kaznijo zapora, pri čemer znaša najvišja kazen najmanj osem let.

Člen 7

Sodna pristojnost

1. Brez vpliva na odstavek 2 tega člena:

— vsaka država članica ukrene vse, kar je potrebno, da vzpostavi svojo sodno pristojnosti v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 do 5, kjer je kaznivo dejanje storjeno v celoti ali deloma na njenem ozemlju,

— člena 8 in 9 ter člen 17 Konvencije se uporabljajo za kazniva dejanja iz členov 3 do 5 tega okvirnega sklepa.

2. Vsaj tiste države članice, ki so sprejele evro, z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da je pregon ponarejanja, vsaj v povezavi z evrom, mogoč ne glede na državljanstvo storilca in kraj storitve kaznivega dejanja.

3. Če ima sodno pristojnost in možnosti za trden pregon več kakor ena država članica na podlagi enakih dejstev, vpletene države članice sodelujejo pri odločanju, katera država članica bo sodno preganjala storilca ali storilce, z namenom centraliziranja sodnega pregona v eni sami državi članici, kadar je to mogoče.

Člen 8

Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica s potrebnimi ukrepi zagotovi, da se pravnim osebam lahko pripiše odgovornost za kazniva dejanja iz členov 3 do 5, ki jih v njihovo korist zagreši katera koli oseba, ki deluje bodisi sama bodisi kot del organa pravne osebe, ki ima vodilni položaj znotraj pravne osebe, in sicer na podlagi naslednjega:

— pooblastila o zastopanju pravne osebe, ali

— pooblastila o odločanju v imenu pravne osebe, ali

— pooblastila za nadzor znotraj pravne osebe,

kot tudi za sostorilstvo pri takšnih kaznivih dejanjih ali napeljevanje k njim ali poskus kaznivih dejanj iz člena 3(1)(a) in (b).

2. Poleg primerov, ki jih že predvideva odstavek 1, vsaka država članica s potrebnimi ukrepi zagotovi, da se pravni osebi lahko pripiše odgovornost, kadar je pomanjkljivi nadzor oziroma kontrola osebe iz odstavka 1 omogočil, da je v korist te pravne osebe njej podrejena oseba izvedla kaznivo dejanje iz členov 3 do 5.

3. Odgovornost pravne osebe na podlagi odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali sostorilci pri kaznivem dejanju iz členov 3 do 5.

Člen 9

Sankcije za pravne osebe

1. Vsaka država članica s potrebnimi ukrepi zagotovi, da se pravna oseba, odgovorna na podlagi člena 8(1), lahko kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo denarne kazni po kazenskem in drugem pravu ter druge sankcije, kot so:

(a) izvzetje iz upravičenosti do državne pomoči oziroma podpore;

(b) začasna ali trajna prepoved opravljanja komercialnih dejavnosti;

(c) sodni nadzor;

(d) sodni sklep o uvedbi likvidacijskega postopka.

2. Vsaka država članica s potrebnimi ukrepi zagotovi, da se pravna oseba, odgovorna na podlagi člena 8(2), lahko kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami ali ukrepi.

Člen 10

Ozemeljska veljavnost

Ta okvirni sklep velja tudi za Gibraltar.

Člen 11

Izvajanje

1. Države članice ukrenejo vse potrebno za izvajanje tega okvirnega sklepa do 31. decembra 2000, kar zadeva člen 5(a), in najpozneje do 29. maja 2001, kar zadeva preostale določbe.

2. Države članice do istih datumov pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta, Komisiji in Evropski centralni banki besedilo vseh določb, ki v njihovo zakonodajo prenašajo obveznosti, ki zanje izhajajo iz tega okvirnega sklepa. Svet bo najpozneje do 30. junija 2001 na podlagi poročila, izdelanega na osnovi teh podatkov, in pisnega poročila Komisije ocenil, do kolikšne mere so države članice sprejele potrebne ukrepe za izpolnjevanje tega okvirnega sklepa.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu.

V Bruslju, 29. maja 2000

Za Svet

Predsednik

A. COSTA

PRILOGA

IZJAVA REPUBLIKE AVSTRIJE

Avstrija se sklicuje na možnost, ki ji jo zagotavlja člen 18(2) drugega Protokola h Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL C 221, 19.7.1997, str. 11), da pet let ni zavezana členoma 3 in 4 tega protokola, in izjavlja, da bo izpolnila svoje obveznosti na podlagi členov 8 in 9 Okvirnega sklepa v istem roku.